

menlignet med det sidste Pejlingskort fra 1897, vil en Moles Opførelse paa den østlige Side af Havnen heller ikke kunne standse Sandvandringen, der lægger sig om Havnemolen. Den vil maaske bevirke, at Sandvandringen ikke lægger sig saa langt ind i Løbet, men det spiller vistnok en mindre Rolle. Jeg tror derfor nok, at dette Ting foreslog en fornuftig Foranstaltning, den Gang det ved Lovens Vedtagelse holdt sig til, at den vestre Mole, hvor Sandvandringen kom fra, skulde bygges først, og at man saa skulde se Tiden an, hvorledes Naturforholdene kom til at udvikle sig.

Ja, paa de andre Udtalelser og Spørgsmaal, der bleve rettede til mig angaaende Herfølge Station og ligeledes angaaende Bevillingen til Uddybningen ved Vordingborg—Masnedssund, har jo den højtærede Minister svaret, og det fremgik jo ogsaa af hans Udtalelse, at vi, som det blev lovet ved 2den Behandling, have haft Samraad med Ministeren om Herfølge Station, men at den vilde blive meget dyr, hvorfor Spørgsmaalet om Oprettelsen af et Billetsalgssted først vil komme frem. Det vil vel ogsaa nok vise sig at være tilfredsstillende for Befolkningen dernede.

K. M. Klausen: Jeg havde ventet, at det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) vilde have taget Ordet og godtgjort det Standpunkt, han indtog ved anden Behandling, og fremlagt de Bevisligheder han har fra Hillerød for, at 2,50 Kr. kan betragtes som den gængse Arbejds løn for Arbejdsmænd dernede. Det er imidlertid ikke sket, og jeg maa derfor holde mig til de Udtalelser, vi nu hørte fra den højtærede fungerende Minister for offentlige Arbejder. Den undrede mig ikke, den Sum, den højtærede Minister nævnte: 3,47 Kr. som den almindelige Dagløn for en Forsørger her i Danmark. Det forbavsede mig slet ikke, dette Tal. Jeg synes ikke, at det er lavt. Naar man nemlig ved, hvor mange Tusinde Mennesker — Landarbejdere, Kvinder, Søfolk og mange andre — der maa trække Dagen lang for en overordentlig ringe Løn, naar alle disse mange Tusinder ikke tjene mere end 1,35—1,50 Kr., et overordentlig ringe Beløb, er det let forstaaeligt, at Gennemsnitsindkomsten for hver Forsørger ikke bliver mere end 3,47 Kr. pr. Dag eller, som den højtærede Minister oplyste, 1,250 Kr. i Aarsfortjeneste. Men 1,250 Kr. som Aarsfortjeneste i Gennemsnit er jo ikke saa lidt over, hvad der her er Tale om. Her tales om at yde en

Dagløn af 3 Kr. i 300 Arbejdsdage, det bliver 900 Kr. som Aarsfortjeneste, altsaa meget betydeligt under, hvad der er den gennemsnitlige Aarsfortjeneste for en Forsørger her i Danmark. Derfor synes jeg heller ikke, at Regering og Rigsdag skulde være saa betænkelige ved at gaa med til dette lille Forslag om at yde disse Folk en Aarsfortjeneste, der dog vilde staa over 25 pCt. under, hvad den gennemsnitlige Aarsfortjeneste er for en Forsørger her i Danmark. Jeg kan derfor heller ikke forstaa den højtærede Ministers Standpunkt. Han siger, at Staten skal være en human Arbejdsgiver, Staten maa ikke trykke Lønnen ned. Men det forekommer mig, at Staten gør det i dette Tilfælde. Staten kan ikke her kaldes en human Arbejdsgiver, hvad Lønnen angaar, og jeg synes, den gør Forsøg paa at trykke Lønnen ned. Man maa huske paa, at det er gennem lange Kampe og gennem et langvarigt Organisationsarbejde, at det er lykkedes Arbejdsmændene i Hillerød ved deres Foreninger at hæve Lønnen op til 30 Ø. pr. Time eller 3 Kr. pr. Dag. Jeg synes heller ikke, der er saa megen Forskel paa det Arbejde, der staaar omtalt i de Priskuranter, som jeg har omtalt, og det Arbejde, der her omtales. Disse Priskuranter nævne f. Eks. Jordarbejder, og vi vide alle, at i en Have som Frederiksborg Slots have forekommer der jo dog en Del Jordarbejder. Der er sikkert f. Eks. Grøfter, som skulle oprenses, og naar man skal grave, arbejder man ogsaa i Jorden. Jeg ved godt, der er andet Arbejde i en Have, Arbejde, som maaske er af lettere Beskafenhed end almindeligt Jordarbejde, men jeg synes, at Forskellen ikke er saa overordentlig stor paa dette Arbejde og andet Arbejde, saa naar Staten virkelig vil tillægge sig det Prædikat at være en human Arbejdsgiver og fortæller, at den ikke vil trykke Lønnen ned, synes jeg ikke, vi kunne være bekendt at gaa imod en saa billig og beskeden Fordring som 3 Kr. daglig til disse Mænd og 2 Kr. til disse Kvinder.

Jeg synes navnlig, at Folketinget ikke skulde gøre det, naar man ser hen til, hvorledes man paa andre Budgetter har ydet Bevillinger med flot Haand. Den Dag vi behandlede Marineministeriets Budget, oprettede vi tre ny Embeder under dette Ministerium, hvoraf det ene skulde begynde med en Begyndelsesløn af 4,000 Kr. og stige til 6,000. Og vi have rundt omkring i de forskellige Budgetter forhøjet Pensioner, der vare høje i For-